

Joh 3:1-10

Så har vi kommit till den tredje predikan i miniserien om storord. Först var det Frälsningen, förra veckan Försoningen och idag ska vi se på Pånyttfödelsen. Bibeln talar ju om att bli född på nytt. Det handlar inte om att bara ta nya tag eller att byta inriktning i livet. Det handlar verkligen om att födas till ett NYTT LIV. Jesus talar om att bli född av vatten och Ande. Man kan också tala om att bli född av Gud. I 1Johannesbrevet 5:1 kan vi läsa: *Var och en som tror att Jesus är Kristus är född av Gud.*

Detta att bli född av Gud har mycket med Pingsten och med den helige Ande att göra. I 1Moseboks andra kapitel kan vi läsa: *Och Herren Gud formade människan av jord från marken och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse. (Gen 2:7)* Så fick människan liv. Nytt liv uppstod. Så vet vi att redan i nästa kapitel, kapitel tre, sker syndafallet och det nya livet som Gud skapat förfaller till något annat och blir skiljt från Gud.

Parallellen till detta kan vi finna i Johannesevangeliets tjugonde kapitel. Det är påskdagens kväll. Jesus har dött och uppstått. De flesta av de tolv lärjungarna är samlade, kanske i den övre salen där påskalammsmåltiden hade intagits och nattvarden instiftats. Då, på kvällen och i all förvirring, kommer Jesus till lärjungarna. Vi läser: *På kvällen samma dag, den första veckodagen, var lärjungarna samlade bakom låsta dörrar av rädsla för judarna. Då kom Jesus och stod mitt ibland dem och sade: "Frid vare med er!" När han hade sagt detta visade han dem sina händer och sin sida. Och lärjungarna blev glada när de såg Herren. Jesus sade än en gång till dem: "Frid vare med er! Som Fadern har sänt mig sänder jag er." Sedan han sagt detta, andades han på dem och sade: "Ta emot den helige Ande! (Joh 20:19-22)*

Man skulle kunna säga att Jesus blåste in livsande i lärjungarna så att de blev levande varelser – födda på nytt. Vi ser i Jesu samtal med Nikodemus, att pånyttfödelsen hänger starkt ihop med Guds Ande. Paulus skriver i 2Kor 3:6 att *bokstaven dödar, men Anden ger liv.*

När Jesus talar om Anden i olika sammanhang så har han olika perspektiv. Det handlar om Hjälparen, om Livgivaren, om den som ska överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom. I samtalet med Nikodemus talar han om Anden som föder oss på nytt. Anden är så mycket och fyller så många behov i Guds rike och i oss som kristna. Jag tänker att det är det vi firar, inte bara att Anden kom i världen – Anden har varit här hela tiden vilket vi ser i Gamla Testamentet – utan framför allt att Anden ger oss det allra värdefullaste, gemenskap med Gud och ett helt nytt liv och ger oss den hjälp vi behöver för att utföra vår tjänst här på jorden.

Nikodemus kan mycket väl ha blivit frälst och pånyttfödd efter samtalet med Jesus. Det antyds av Joh 7:50 och 19:39 där Nikodemus är Jesus behjälplig på olika sätt. Är du född på nytt? Har du det nya livet? LEVER du det nya livet? Kanske svåra

frågor att svara på. Man kan känna sig osäker och obekvämt med frågorna.

Men du kanske kan svara på frågan: Tror du att Jesus är Kristus? Då är du född av Gud, enligt 1Johannesbrevet 5:1.

Det nya livet har med pingsten att göra. Jesus hade varit lärjungarnas Hjälpare och allt under några år. Nu hade Jesus dött och uppstått och gjort sin himmelfärd. Vem skulle nu vara deras Hjälpare och allt? Svaret är: den helige Ande.

En bild: En järnklump (människa) kan hållas varm så länge man håller en eldslåga (Jesus) under den. När eldslågan (Jesus) tas bort så ersätter man den med en inre värmekälla (den helige Ande) i järnklumpen (människan). På samma sätt kan du och jag leva ett varmt nytt liv med den helige Ande som den inre källan i våra liv. Livet kan se ut som vanligt för en människa som tror på Jesus. Man kan välja att bortse från Anden i sitt liv eller att man inte vågar tro att den inre källan finns. Man kan också välja att i tro räkna med den helige Ande, Gud, i sitt liv, i det vardagliga – när man möter arbetskamrater, när man möter grannar och vänner, när man möter ovänskap. Tro, i sammanhanget, är att välja Andens väg och inte sin egen.

Vi är ju ett slags dubbelnaturer, vi kristna. Simul justus et peccator, samtidigt rättfärdig och syndare, som Martin Luther sa. Vem vill du vara? Vem vill du fokusera på? Vem vill du ge näring åt? Syndaren eller den rättfärdige i dig? Jag menar inte att det alltid är ett lätt val eller lätt att förverkliga. Jag menar inte heller att man alltid lyckas med sina föresatser. Men vi lever inte på vår förträfflighet utan vi lever i förlåtelsens miljö. Den helige Ande hjälper oss med allt detta, också att ta emot förlåtelsen. Men vi har alltid ett eget val. Pingstdag! Vår,
värme, liv! I denna svåra tid, välkommen, du vår Hjälpare!